

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 934634/11

בבית הדין הרבני האזורי חיפה

לפני כבוד הדיינים:

הרב דניאל אדרי – אב"ד, הרב בן ציון הכהן רבין, הרב אלעד עלי

המבקש: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד פלוני)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד פלוני)

הנדון: חלוקת רכוש - טוען בשקר שבא כוחו לא נתן לו את תמורת הדירה

פסק דין

לא בכל יום נתקל בית הדין בסיפורים מעין אלו, מה שמוגדר "כניסיון עוקץ". ככלל, תחומים אלו רחוקים מתחומי העיסוק הקבועים של בתי הדין הרבניים, אך לכל זמן ועת וכנראה הגיע זמננו לשמוע, לדון ולפסוק בסיפור אגדה זה כפי שמתואר להלן.

על כגון דא ניתן לומר "סוף מעשה במחשבה תחילה" ובהדגש שסוף המעשה והאמת התגלתה דווקא בגלל שה"מעשה במחשבה תחילה", ר"ל שהאיש השקיע מחשבה במעשה ההונאה ובכך הביא לידי התגלית ו"סוף המעשה".

הצדדים חתמו על הסכם גירושין בתאריך כ"ג בתמוז התשע"ד (21.7.2014) והתגרשו בתאריך כ"ה באב התשע"ה (21.8.2014). חלק מענייני הרכוש שעמדו בין בני הזוג היתה דירת המגורים שלהם ב[מ.]. סעיף 4 עוסק במכירת הדירה וחלוקת התמורה.

משלא הצליחו בני הזוג למכור את הדירה ולאחר דין ודברים בין בני הזוג שעניינו פרשנות ההסכם, מינה בית הדין בתאריך ז' בשבט התשע"ה (27.1.2015) את בא כוח האיש ובא כוח האיש ככונסי נכסים.

דירת בני הזוג נמכרה ובית הדין במספר החלטות הורה לכונסי הנכסים כיצד לחלק את כספי הדירה.

ההחלטות האחרונות שעוסקות בכספי כינוס הנכסים שנשארו, ניתנו על ידי בית הדין בתאריך כ"ה באדר תשע"ז (23.3.2017) החלטה בה הורה בית הדין לבא כוח האיש, להעביר לאיש סך של 40,000 ש"ח, החלטה שבגינה התנהל דין ודברים ארוך בין הצדדים ובאי כוחם, ובתאריך ב' בחשון תשע"ח (22.10.2017) החלטה בה הורה בית הדין לבא כוח האיש, להעביר לאיש סך של 25,000 ש"ח.

בתאריך ט"ו בטבת התשע"ח (2.1.2018) התקבלה בבית הדין בקשה בהולה מבא כוח האיש שעניינה הטענה שמרשו "עקץ" אותו ומנסה להוציא ממנו כספים במרמה.

היות ומדובר בכספי כינוס ובכונסי נכסים שהתמנו על ידי בית הדין, לבית הדין נתונה הסמכות לדון בטענה, ובית הדין קבע דיון בהול בבקשת כונס הנכסים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ולהלן סיפור המעשה כפי שעלה במהלך הדין:

בא כוח האיש טען שהאיש ביקש ממנו לקבל את כספי הכינוס שנותרו בסך של 52,000 ש"ח (לאחר ניכוי של שכ"ט עו"ד 15,000 ש"ח) במזומן, מאחר ולטענתו יש לו בעיות בבנק. למרות שהדבר לא מקובל, הסכים עורך הדין להעביר את הכספים במזומן, בכפוף לחתימה של האיש על מסמך המאשר את קבלת הכסף. השניים נפגשו במשרדו של בא כוח האיש ושם העביר לו עורך הדין את מלא הסכום, אך כאשר התבקש האיש לחתום על המסמך טען שכואבת לו הבטן והוא זקוק ללכת לשירותים. האיש הלך ולא חזר. וכאן עדיין לא תם מעשה הרמייה כפי שניווכח בהמשך.

כעבור מספר ימים קיבל בא כוח האיש המופתע מכתב דרישה מבא כוח חדש של האיש (עו"ד ד') בו נטען שכספי הכינוס שהיה עליו להעביר לאיש על פי החלטת בית הדין לא הועברו והוא נדרש לשלם את מלא הסכום 65,000 ש"ח שאם לא כן יפתחו נגדו בהליכים משפטיים. לבית הדין הוצג המסמך הנ"ל.

בית הדין תמה כיצד יתכן שעו"ד ידוע ומנוסה ייפול בפח שנראה על פניו כל כך פשוט, לתת ללקוח סכום כסף במזומן מבלי להחתים אותו על קבלת הכסף, אולם בבית הדין התברר הדברים על ידי סרט שהסריט עורך הדין.

לשאלת בית הדין האם נוהג תמיד להסריט את פגישותיו עם הלקוחות השיב בשלילה מוחלטת, אולם מתוך היכרותו עם האיש, חשש ממנו, ולכן ראה לנכון להסריט את העברת הכסף ולצורך העניין התקין מצלמה במשרדו, וכך נראים הדברים בסרט שהוצג לבית הדין ולעיני האיש ובא כוחו החדש.

כפי שנראה בסרט שהוצג, האיש קיבל את כספי הכינוס בשטרות של כסף, וחילק אותם לשתי חבילות אותן עטף בנייר שחור קשור בנייר דבק. את החבילות הכניס לתוך כיסים בחליפה שלבש, חבילה אחת בכיס הימני וחבילה אחת בכיס השמאלי. לאחר שקיבל את המסמך המאשר שקיבל את הכסף והתבקש לחתום עליו, הוציא מהכיסים שתי חבילות שנראות כמו חבילות השטרות הארוזות בנייר שחור שהכניס לכיסים מספר שניות לפני כן, והניח אותם בשקית שהביא איתו והניח את השקית על השולחן ואמר לעורך הדין אין לך מה לדאוג אני הולך לשירותים, הכסף מונח כאן. לאחר דקות ארוכות משלא חזר, פתח עורך הדין את החבילות והתברר לתדהמתו שהחבילות אינם החבילות עם הכסף שהכניס לכיס אלא חבילות דומות שהכין האיש מבעוד מועד כשהן מלאות בניירות ועטופות בנייר שחור. למעשה האיש החליף את חבילות הכסף בחבילות עם ניירות ובכך הטעה את עורך הדין ונטל את הכסף מכספי הכינוס מבלי שיש ביד עורך הדין מסמך המאשר זאת. ומעתה חשב שפתוחה בפניו הדרך להבוע שוב את הכסף מעורך הדין.

בדיון, לאחר שצפה בהסרטה, הודה האיש שקיבל את הכסף. בא כוחו החדש של האיש נדהם מההפתחות והצהיר שלא ידע שהאיש קיבל את הכסף, למעשה הוא חשב שהאיש רומה על ידי כונס הנכסים שלא העביר אליו את כספי הכינוס.

עם זאת המשיכו האיש ובא כוחו החדש לטעון שלמעשה בא כוחו הקודם של האיש שמונה לכונס נכסים, לא עשה את מלאכתו נאמנה, ושכר הטרחה שגבה היה מוגזם ומשכך עליו להשיבו.

בית הדין הבהיר להם שאין הוא נוהג להתערב בעניינים שבין עו"ד ללקוחותיו. אין הכחשה שהאיש הסכים לשלם לבא כוחו 20% משווי הנכס כשכר טרחה, אבל חשוב להבהיר שיתכן ובא

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כוחו החדש של האיש טועה או הוטעה שנית וטוען טענות אלו מתוך אי היכרותו את התיק. בא כוח האיש שמונה לכונס נכסים, ייצג את האיש במספר רב של הליכים בבית הדין ובערכאות משפטיות אחרות בייצוגו זה זכה האיש בבית הדין בעשרות אלפי שקלים, כמו כן סכום הכסף הגדול שנטען שקיבל היה עבור עבודתו ככונס נכסים וסכום זה הוא סכום מקובל שנקבע על ידי בית הדין, כך שלא נראה שיש מה להלין עליו.

בית הדין ציטט את דברי האישה בדיון שנערך לפני מספר שנים שסירבה להעביר לאיש את מספר חשבון הבנק שלה ואמרה שהאיש נוכל מתוחכם ושהיא חוששת שינצל את זה כדי לקחת ממנה כספים במרמה. בית הדין חשב שהאישה מגזימה בדבריה והיום הוא מבין עד כמה חששה היה מוצדק.

וכפי שפתחנו – סוף מעשה במחשבה תחילה.

לאור האמור קובע בית הדין כדלהלן:

1. בית הדין מאשר את דברי בא כוח הקודם של האיש, שמונה לכונס נכסים, כי העביר את מלא סכום הכסף שנשאר ביתרת חשבון הכינוס נכסים לידי האיש ומשכך אין לאיש כל תביעה עליו.

2. בית הדין מחייב את האיש להעביר סך של 5,000 ש"ח הוצאות לבא כוחו הקודם, וזאת בתוך 30 יום.

3. בית הדין מחייב את האיש להעביר סך של 5,000 ש"ח הוצאות לאוצר המדינה וזאת בתוך 30 יום שאם לא כן בית הדין יעביר את גביית הסכום למרכז הארצי לגביית קנסות. על האיש לפנות למזכירות בית הדין לקבל שובר הפקדה ולהציג לתיק בית הדין את אישור התשלום בתוך פרק הזמן האמור.

בית הדין מבהיר, שמן הדין היה להטיל הוצאות כבדות יותר בגין מעשה המרמה החמור ובזבוז זמן שיפוטי לריק ובזבוז זמנו של כונס הנכסים בטענות שוא ומדוחים, אך לפנים משורת הדין הטיל בית הדין סכומים אלו.

ניתן לפרסום בהשמטת שמות הצדדים ובאי כוחם ושמו של הכונס.

ניתן ביום כ"ח בטבת התשע"ח (15/01/2018).

הרב אלעד עלי

הרב בן ציון הכהן רבין

הרב דניאל אדרי – אב"ד